

Kız ve Küçük Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Kırmızı bir ahır ve bir elma ağacı olan küçük bir çiftlikte Lily adında bir kız yaşırdı. Sıcak açık kahverengi bir teni ve iki yandan düşük örgülü koyu kahverengi saçları vardı. Büyük ela gözleri merakla parıldardı. Hardal sarısı yağmur çizmeleri ve çizgili kırmızı-beyaz bir tişörtün üzerine mavi kot tulum giyerdi. Lily bütün hayvanları severdi ve her zaman nazik ve yumuşak huyluydu.

Güneşli bir sabah Lily çayırda yeni bir hayvan gördü. Tüylü krem rengi bir tüyü ve kısa kestane rengi yelesi olan küçük bir midilli idi. Büyük koyu kahverengi gözleri ve alnında küçük beyaz bir lekesi vardı. Yuvarlak göbeği ona tüylü bir top görünümünü veriyordu. Lily'nin kalbi sevinçle dans etti. Hemen arkadaş olmak istedi.

Lily kocaman bir gülümsemeyle midilliye doğru koştu. "Merhaba, küçük midilli!" diye seslendi. Ama midillinin kulakları geriye yattı ve hızla bir adım geri çekildi. Utangaç ve ürkekti. Lily fazla yaklaşıncaya döndü ve çayırın öbür ucuna doğru tırıs gitti. Lily durdu ve onun gidişini izledi. Biraz üzüldü ama aynı zamanda meraklandı.

Lily çimenlere oturdu ve düşündü. Çok hızlı hareket ettiğini fark etti. Midillinin kendini güvende hissetmek için zamana ihtiyacı vardı. "Sabırlı olacağım," dedi yumuşak bir sesle. Her gün gelip sessizce oturmaya karar verdi. Nazik bir sesle konuşacak ve asla acele etmeyecekti. O öğleden sonra uzakta oturdu ve midillinin ot yemesini izledi.

Ertesi gün Lily küçük bir bez çantayla geri geldi. İçinde birkaç elma ve yumuşak bir fırça vardı. Çayırın yakınındaki bir kütüğe oturdu ve bekledi. Midilli başını kaldırdı ama kaçmadı. Lily yumuşak, nazık bir sesle konuştu. "Sorun değil, küçüğüm. Ben sadece oturmaya geldim." Hareketsiz ve sakin kaldı.

Lily her gn midilliye ziyaret etti. Her seferinde biraz daha yakına oturdu. Saman getirip yere koydu. Midilli byk koyu gzleriyle onu izledi. Havayı kokladı ama olduėu yerde kaldı. Lily ona gnn anlattı. Sesi hafif bir esinti gibiydi. Midilli gevşemeye başladı.

Bir hafta sonra midilli Lily'nin yaklaşmasına izin verdi. Bir avuç saman uzattı. Midilli boynunu uzatıp bir ısırık aldı. Yumuşak pembe burnu elini gıdıkladı. Lily sessizce kıkırdadı. Henüz ona dokunmaya çalışmadı. Sadece elinden yemesine izin verdi. Midillinin güveni minik adım minik adım büyüyordu.

Lily yumuşak fırçasını getirdi. Onu midilliyeye gösterdi ve nazıkçe konuştu. "Bu t  ylerin i  in. Ho  una gidecek." T  yl   krem rengi t  y  n   yava  , nazık hareketlerle fır  aladı. Midilli hareketsiz durdu ve g  zlerini kapattı. Bu his ho  una gitti. Lily kestane rengi yelesini ve kuyru  unu fır  aladı. Mutlulukla i     ekti. Sabır i  e yarıyordu.

Her sabah Lily aynı saatte geldi. Midilliye saman verdi ve t ylerini fır aladı. Her zaman yumu ak bir sesle konu tu. Midilli onun kokusunu ve nazik hallerini   rendi. Ayak seslerini duyunca ba ını kaldırırdı. Artık ka mıyordu. Lily mutlu hissetti. Arkada  olduklarını biliyordu.

Bir gn ahırdan yksek bir ses geldi. Midilli sıçradı ve yana kaçtı. Lily onu kovalamadı. Oturdu ve bekledi. "Sorun deęil," dedi yumuşak bir sesle. "Buradayım." Midilli ona uzaktan baktı. Yavaşça geri yrd. Lily sakin kaldı. Sabrı onun yeniden gvende hissetmesine yardımcı oldu.

Ertesi sabah Lily her zamanki kütüğüne oturdu. Güneş ılıktı ve çayır tatlı kokuyordu. Midilli birkaç adım ötede durdu. Sonra ona doğru bir adım attı. Sonra bir adım daha. Lily nefesini tuttu. Midilli doğruca ona geldi ve elini burnuyla dürttü. Burnu yumuşak ve sıcaktı.

Lily'nin kalbi sevinle doldu. Beyaz lekesini nazike okşadı. "Merhaba, dostum," diye fısıldadı. Midilli onun dokunuşuna yaslandı. Artık utanga değildi. Ona tamamen güveniyordu. Lily güvenin zaman aldığını biliyordu. Sabırlı olmuştu ve şimdi en iyi arkadaşılar. Midilli sanki teşekkür eder gibi yumuşaka kişnedi.

O günden sonra Lily ve midilli hep birlikteydiler. Her sabah tüylerini fırçaladı ve çantasından elma verdi. Çayırda yan yana yürüdüler. Midilli mutlu bir köpek yavrusu gibi onu izledi. Lily'nin nazik halleri onun kalbini kazanmıştı. Arkadaşlığın ona zaman verince büyüdüğünü öğrendi.

Lily arkadaşlarına utangaç midilliği anlattı. "Sabırlı olmalısınız," dedi. "Güven zaman alır." Arkadaşları başlarını salladı ve gülümsedi. Midillinin ne kadar mutlu olduğunu gördüler. Lily'nin nezaketi büyük bir fark yaratmıştı. Midilli artık korkmuyordu. Lily'de bir dost bulmuştu, Lily de onda bir dost bulmuştu.

Şimdi her sabah midilli kapının yanında Lily'yi bekler. Hardal sarısı yağmur çizmelerini görünce mutlu bir kişnemeyle tırıs gelir. Lily güler ve boynuna sarılır. En iyi arkadaştırlar ve birbirlerini anlarlar. Lily nazik ve sabırlı olmanın arkadaş edinmenin en iyi yolu olduğunu bilir.

Lily özel bir ders öğrendi. Güven zaman ister, yavaşça büyüyen bir tohum gibi. Sabırlıydı ve midilli ona güvenmeyi öğrendi. Şimdi sonsuza dek en iyi arkadaşlıklar. Ve Lily ne zaman utangaç bir hayvan görse, yavaşlamayı ve nazik olmayı hatırlar. Çünkü arkadaşlık beklemeye değer.